

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.

Ustanovljen leta 1891

Izhaja vsak torek in petek

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.

Established 1891

Issued every Tuesday and Friday

Published by
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscriptions:
Za celo leto \$4.00	For one year \$4.00
Za pol leta 2.00	For half a year 2.00
Za četrt leta 1.25	For three months 1.25
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$4.50	For one year \$4.50
Za pol leta 2.25	For half a year 2.25
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50

Dopisniki so prošeni, da dopise pošljejo vedno malo prej, kakor zadnje ure predno je list zaključen. Za torkovo številko morajo biti dopisi v uredništvu najkasneje do petka s jutrajšnjim tednom. Za petkovo številko pa najkasneje do srede jutra. — Na dopise brez podpisa se ne odziva. — Rokopisov uredništvo ne vraca.

POZORI! Številke poleg vašega imena na naslovni strani kažejo, do kedar je plačana vaša naročnina. Prva pomeni mesec, druga dan, tretja leto. Obnavljajte naročnino točno.

Entered as second class matter, June 10, 1943, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

CERKVE IN MIR

(Dalje)

Zelo lahko se vidi, kako nemogoče bi bilo brez takega sistema izravnanosti kakoršni koli vprašanje že v povojnem svetu. Vzemimo slučaj Poljske in Francije pred vsem drugim. Kake zakonite meje Poljske so mogoče težavno vprašanje, ampak Poljska ima pravico do svoje neodvisnosti in tudi to, da ne sme biti odškodovana za kako izgubo svojega ozemlja z odrezom nemškega ozemlja, mora biti jasno. Kajti če bi si "Veliki trije" lastili to pravico, da bi po svoje predpisovali in preoblikovali ozemlja narodov in njihovih meje, ne da bi upoštevali pravice narodov, bi to pomenilo, da bi nezakonita moč posvetila krivico novega reda, kar bi bilo v načelu isto, proti čemur se zdaj borimo in za kar zdaj obtožujemo Nemce.

Kar se tiče Francije, jo predstavljajo kot premagano in vsled tega za ničevno silo. To je slabo znamenje za pravičnost. Francija je bila lahkoverna žrtev miru po prvi svetovni vojni, kateri ji ni dajal nobene zaščite, a istočasno jo je obvezal dati pomoč in zaščito Poljski in drugim deželam. Tako sta slučaj Poljske in Francije tesno povezana. Kako zelo neumestno bi bilo žrtvovati Poljsko, ko je bila Poljska tista, za katero je bila Francija žrtvovana. Ob izbruhu vojne je Anglija, ki je imela iste obveznosti kakor Francija, komaj uvedla šele splošno popisovanje za vojsko. Francija je v vsakem slučaju mučenica v tej vojni. Njeni otroci so stradali, njena mesta so porušena in uničena.

Prebivalstvo Francije je oslabilo vsled nezadostne prehrane. Francija je v tem slučaju postala tudi naša žrtev, kakor prej nemška, in mi ji ne dolgujemo samo obnovitve, pač pa tudi častno povrnitev enakopravnega članstva z drugimi zmagovalci.

Po vrhu vsega, če bomo ravnali s Francijo kot z neko zastavljeno robo v našem gospodovanju nad svetom, se bi lahko obrnila proč od nas in se spravila z nazizma očiščeno Nemčijo ter z fašizma očiščeno Italijo in s Španijo, kar bi pomenilo blok do 190 milijonov ljudi proti nam. Južna Amerika bi z njimi gotovo simpatizirala. Upoštevati bi morali tudi azijska in mohamedanska ljudstva, da bodo vstala po tej vojni z mnogo zmanjšanim strahom pred zapadnim svetom, in bili bi zelo razočarani, ko bi videli Združene države žrtvovati svoja načela. In končno bi ne bilo nobenega jamstva, da bi se "Veliki trije" sami ne sprli med seboj. Ruska zakonita želja za izhod v Sredozemlje in angleška stara odločnost, da se Rusom to prepereči, je stara nespravljiva točka. Anglija in Združene države bodo tudi neizogibno prišle do tega, da se bodo njuni oljni interesi na Vzhodu in njune vzhodne letalske baze križale. Končno, ko bi Anglija in Zdr. države spoznale, da so popustile na svojih slovensko proglašanih moralnih čarterjih, bi začele kljubovati drugi drugi. Rusija pa bi začela kljubovati obema, ker sta se ji udali. Kratko: s sprejemom imperalizma "Treh velikih" bi prišlo le do moralnega bankrota in do neizogibne nove vojne.

Edino upanje za rešitev pred tem propadom in nevarnostjo je, da se pride nazaj do neke oblike družbe narodov, ki naj temelji na človeških pravicah in pravičnosti za vse.

Na srečo, naši cerkveni voditelji so to že priznali. To lažljivo dejstvo v teh dnevih skušnjav za kompromisiranje poleg neprestanih prošnji papeštva za mir na temelju pravičnosti je to, da so v obeh deželah, v Angliji in Ameriki, katoliški, protestantski in judovski verski voditelji našli pot do skupnega poudarjanja načel za pravi vzoren mir. Dne 7. oktobra 1943 so vodilni cerkveni voditelji ameriških katoličanov, judov in protestantov izdali skupen proglas glede pravičnega miru. To je takoj dvignilo ameriško stremeljenje nad načrte nemoralnega oportunitizma.

Ti ne trdijo samo, da svet mora dobiti nekako mednarodno organizacijo, ampak da prvi nastop take organizacije mora biti "proglas človeških pravic, ki mora biti tak, da se zanj obvežejo vse države in se obenem odpovedo vsem plemenskim, verskim in drugim razlikovanjem in vsem-za-

litvam teh pravic." Dalje prosijo, "da napredovanje nerazvitih kolonij ali zatiranih ljudstev v smeri politične odgovornosti postane zadeva mednarodne brige." Hočejo tudi "mednarodno gospodarsko sodelovanje za pomoč vsem državam, da pridejo do primernega življenjskega standarda za svoje državljane, kot sredstvo proti gospodarskim monopolom in izkoriščevanju naravnih virov po privilegiranih skupinah ali državah." Dalje zahtevajo, "da se v vsaki državi zavajajo pravice vsem narodom, njihovim veram kakor tudi da morajo biti kulturne manjšine enakopravne in vsi morajo imeti enak dostop do gospodarskih priložnosti, do vzgoje, kulture in politične enakosti in dalje v vsaki državi naj bo prilika za primeren življenjski standard za družinski življenje, za dostojne pogoje in razmere dela in prilika za soudeležbo delavstva v skupni blaginji. To naj izvedejo oni, ki se jih to direktno tiče."

(Konec prihodnjic)

OBISKOVALCI S. N. MUZEJA

Cleveland, O.

Zadnji čas v tem poletju je večje število naših rojakov in rojakin iz raznih krajev Amerike obiskalo Cleveland in obenem tudi Slovenski narodni muzej. Tu in tam pridejo tudi razni drugi obiskovalci in si ogledajo naš muzej. Zanimivo je vedeti, kdo so bili ti obiskovalci in odkod. Naj navedem imena onih, ki so se registrirali v muzejsko spominsko knjigo, ti so: Louis Prohaska, Joseph Mack, Rudolf Sliva, Ernest Pokorny, od Czech Teacher's Ass'n, iz Clevelanda; Mr. in Mrs. Joe Skufca, Scofield, Utah; Frank in Anna Gačnik, Cleveland; Anna Repnik, Yukon, Pa.; Frank M. Jaksic in Frank T. Komar, Cleveland; Mr. in Mrs. Frank Kovach in Patty Imperial, Pa.; Frank Spindel, Windsor, Ontario, Canada; John Novak, Carlville, Ill.; Frank in Mathilda Paulich, Albans, L. I., New York; Anton in Mary Jordan, Millvale, Pa.; Louis Lopatic, Steelton, Pa.; Frank Steibly in Louis Robson, Sharon, Pa.; Jennie in Frances Koritnik, Gilbert, Minn.; Erna, Violet in Ana Ruparich, Chisholm, Minn.; Mary Gorišek, Brownsville, Pa.; Mary Pesut, Pittsburgh, Pa.; Anton in Helen Kastigar, West Allis, Wis.; Theresa Skrabec, in Jennie Zaman iz Brooklyn, N. Y.; Julia Pernel in Josephine Gruđen, Cleveland; Julia Zupančič in Anna Trauner, Indianapolis, Ind.; Mrs. Mary Lambert, Washington, D. C.; Mr. in Mrs. Louis Changle in Mr. in Mrs. John Nemeč, Bridgeville, Pa.; John in Mary Peterka, Cleveland, O.

Kadar obiščete Cleveland, pridite si ogledat še naš Slovenski narodni muzej v S. N. Domu na St. Clair Ave. Muzej še ni tako velik, da bi se mogel kosati z raznimi ameriški muzeji, ampak kar imamo zbranega je naše — slovensko in nekaj hrvaškega, in na to zbirko, ki je sicer skromna, smo vsi lahko ponosni. Z leti se bo povečala, in imeli bomo nekaj odličnega arhiva, ki bo zanimalo marsikoga. Obiskovalci iz zunanjih naselebin lahko vidite muzejsko razstavo vsaki čas, ako pridete v S. N. Dom in vprašate tajnika Mr. John Tavčarja, da vam pokaže, kar bo rad storil. Istotako tudi oskrbnik. Torej dobrodošli obiskovalci S. N. Muzeja ob vsakem času!

Erazem Gorshe.

NOVICE IZ FARMARSKÉ PRESTOLNICE

Willard, Wis.

Poročila sta se Frank Bayuk z gđ. Beatrice Ormand, in Julius Klopatoyskas z gđ. Elizabeth Cornwell, dne 29. julija. Obako sreče in zadovoljnosti v zakonskem življenju želi podpisani.

Mr. John Rovtar, po domače "Happy", je po nesreči stopil na koso in si dokaj občutno prerezal nogo. "Siromak" mora hoditi ob palici.

Mr. Anton Tolapej in Mrs. Frank Laken sta odšla v Lemont, da obiščeta svojo mater, katera živi pri č. sestrah v Domu sv. Jožefa.

V nedeljo 13. avgusta bo imelo društvo najsv. Imena skupno sv. obhajilo. Omenjena nedeljo bo darovana peta sv. maša za vse naše fante, ki so pri vojaki. Vsi člani in drugi, ki imate svoje pri vojaki, ste prošeni, da se te sv. maše udeležite in pristopite k obhajilni mizi in sv. obhajilo za svoje darujete. Po sv. maši pa vsi v župnišče, ne samo člani. vsi možski v župnišče, kjer bo pripravjen okusen zajtrk. Le vsi, prav vsi pridite!

Ludvig Perushek.

AMERIŠKI RDEČI KRIZ

Washington, D. C.

Amerikanci slovenskega, španskega, rumunskega in francoskega porekla in druge narodnostne skupine po celi deželi skrbijo za pripravo zabave v raznih vojaških in pomorskih taboriščih. Delujejo skozi svetovne taboriščne in bolniške odbore, ki so bili ustanovljeni za koordinacijo take vrste društev in oseb, ki z zabavo želijo pomagati našim vojakom in mornarjem v taboriščih in bolnišnicah.

Ti odbori so pomagali več kot 4,000 vojaškim in pomorskim postojankam, na sledeči način: glavni oficirji dostavljajo potrebe svojih ljudi tem odborom, ti pa takoj obvestijo skupine, katere z njimi delujejo. Prošnje so vseh vrst, od polne opreme bolniške sobe za sončenje do vojaške dneve sobe; tudi se nanašajo na vse mogoče stvari, kot je miza za biljard, klavir, radio, šah, domine ali kako drugo igro.

Odbori poročajo, da so skupine slovenskih Amerikancev v svojih središčih vedno vzdrževale to vrsto delovanja Rdečega križa. Posebno so se izkazali v mestih kot so Chicago, Cleveland, Milwaukee, Bethlehem, New York, in povsod drugod, kjerkoli so nastanjeni v večjih skupinah.

Slovenske žene so tudi poklonile mnogo svojega časa delovanju teh odborov. Napravile so zavese in druge pohištvene stvari za sobe za zabavo v bolnišnicah in taboriščih. Možje pa niso samo darovali denar za vzdrževanje dela odborov, temveč so tudi pomagali prenavljati poklonjeno pohištvo, ter druge potrebščine za zabavo, ter se udeleževali na še mnogo drugih načinov, in pripomogli do tako lepih uspehov.

Ko je bil odbor, ki deluje v Tampu, Florida, naprošen, da nabavi pohištvo za nekaj dnevnih sob za vojake, je ena sku-

pina španskih žen v Tampu nabavila popolno napravo za tri take sobe. Vključile so celo pokrivala za stolice in zofe. Druge španske skupine na jugozahodu ter na vzhodni in zahodni obali so tudi na sličen način sodelovale z Rdečim križem.

Državlanski ženski klub rumunskih Amerikancev iz Trentona, N. J., je popolnoma opremil čitalnico za vojake pri Lakehurst Pomorski bazi za vežbanje. Odbori so tudi poročali o delovanju s francoskimi in italijanskimi skupinami po celi deželi.

Skupine, ki se udeležujejo v teh odborih, so crkvena društva, delavska društva, kmetijske kooperative, prijatelji muzike, bratstva, zavarovalnice, posamezniki, z eno besedo, predstavniki vseh slojev. Z enim glavnim odborom v vsakem kraju, ki sprejema in izpolnjuje prošnje, se prepreči izguba časa in napora, ter se zagotovi pravilna in hitra razdelitev. Vsi, ki želijo darovati predmete kot so gramofonske plošče v tujih jezikih, ali igre, naj pokličejo okrajno središče Rdečega križa ter vprašajo za Taboriščni in Bolniški svetovni odbor.

Iz urada Rdečega križa.

PO ARGENTINI SEM IN TJA

Piše Rev. Janez Hladnik

Buenos Aires, Argentina.

(Dalje)

Na levo in desno od železnice je vsa ravan zasajena s trsom. Vmes so v skupinah enakolične hišice, v katerih stanujejo delavci, sem pa tja pa sega visoko v nebo skupina mogočnih tovarniških dimnikov, ki označujejo sladkorno tovarno, ki je navadno last tistega, ki ima sladkorne nasade. V Tucumanu je socialni položaj kaj zapleten. Skoro vsa zemlja je namreč last detorice bogatinov, ki imajo v svojih rokah vso sladkorno industrijo, delavcem pa plačujejo tako, da je sramota. In jih je siromakov res rama, zato še tiste revne groše mnogi kar zapijejo in se do kraja zanamarijo. Zadnje leto je tudi tam posega oblast vmes in je izdala postavo o delavskih plačah, toda narod, ki je slabo organiziran, menda ne zna prav izkoristiti postav dane njim v resnično pomoč.

HLODE ŽAGAJO

Tako so se vrstile postaje in sladkorne tovarne. Mojo pozornost so obrnili nase tudi mogočni hodi, katere sem videl nakopičene na postajah. V bližnjih gorah so debeli gozdovi, ki dajejo deželi izborni les. Spet nova podoba iz davnih spominov! Dva možaka sta vlekla mogočno žago kladnič, tisto trebušasto, ki je pela samozavestno žiga-žaga. Nisem je videl take žage, odkar sem odšel od domače hiše, a tam, glej, v rosnem jutru, ki je blestelo v milijonu biserov rosnih kapelj; v ozadju tam za drevjem raste gora, spodaj zavita v zelen gozd, na vrhu pa z blestečim snežnim temenom. . . Pa še več: tam med gorami so doline iz katerih vstaja megla. Tu pa tam vidiš, kako raste vsak hip siva lisa, ki se gori v višini združuje z drugimi . . . kakor sem kdaj preje v ranem jutru, ko sem stal na vrhu Pečevja, opazoval meglo, ki se je dvigala iz globeli v Hrušci, ki leži med Vipavo, Postojno in Logatec.

Zapičil sem pogled v pogorje in razbral, da je pred zadnje najvišjo skupino nižja gorska vrsta, na kateri je bilo opaziti nekaj belega. Morda cervica ali grad . . . Pozneje sem videl tudi tisto ob blizu. Je to 30 m visok kip Kristusov, kateri kraljuje nad vso dolino. Tako so se menjavale slike in prizori, eden bolj domač kot drugi. Kar žal mi je bilo,

da se ta lepa voznja bliža že koncu. Postali smo in se spet leno pomaknili dalje. Zaskripale so vezi mostu, ki pelje čez reko Sali. Ponovne povodnji letos so most zelo omajale in sedaj je treba skrajne previdnosti, da vlak ne zgrmi v reko, ki sicer ni posebno velika, toda je most čez 200 m dolg. Umazana voda se je divje penila pod mostom in gnala dalje vsakovrstno navlako, ki jo je odnesla v poslednjem nalivu tam gori v tukumanskih gorah.

Srečno smo pripolzeli čez most, se pognali malo hitreje, zavili še na desno in obstali na postaji Tucuman. Vzel sem moje stvari in z gotovim načrtom stopal proti izhodu. Pa predno sem bil pri vratih, mi nekdo zastavi pot z voščilom "dobro jutro gospod Janez!" Bil je naš rojak Mario Batič, ki je zvest bralec naših listov in je tako zvedel za moj prihod in bil moj kažipot in spremljevalec v slavni severni prestolici v Tucumanu.

Med znamenitimi zborovalci v Tucumanu, tedaj ko je bil postavljen temelj argentinski svobodi, je bil, kot zastopnik Catamarke in pozneje imeno Catamarke, tedanji župnik v vani škof Colombes. Ta znameniti mož je bil po pokolenju iz Tucumana in je bila njegova velika želja, da pomaga narodu v plodoviti deželi, ki pa je bil zakopan v revščino in zaniknost.

(Dalje prihodnjic)

O KRALJICI INSTRUMENTOV

Piše Ivan Račić

Chicago, Ill.

XVI.

Ko ste brali prejšnje poglavje, ste si gotovo mislili, kam pa taki ljudje, ki si doma sami napravijo orgle, postavijo vse tiste piščalke in vso drugo šaro in ropotijo, ki spada zraven? V navadnem stanovanju je že samo za igralno mizo težko dobiti prostora.

Navadno napravijo takole: Če mogoče, porabijo kako majhno sosedno spalno sobo v ta namen, ali pa pregradijo eno glavnih sob, ako se to da primerno napraviti. Mladi organist, ki smo o njem zadnjic poročali, je porabil posebni dolgi prehod ali vežo, ki je vodila mimo parlorja v jedilnico in ni bila potrebna. Tisto vežo je skrajšal in naredil vrata iz veže v parlor, ostali prostor je porabil za orgelsko kamrico. Seveda je moral predreti steno v parlorju in udelati noter mrežasto okno, skozi katero pride glas iz kamrice v parlor. Največkrat pa postavijo piščalke in kar spada zraven kar v klet in napravijo premreženo odprtino v tlaku parlorja, da pride glas iz kleti v sobo, ali pa, kjer je prilika, vzamejo tlak iz prezida za obleko (clothes closet), potem pa v steni tega prezida napravijo premreženo odprtino, in glas pride iz kleti v prezid, od tam pa skozi stensko odprtino v parlor.

Posebno pametno ravnajo tisti, ki si napravijo orgle tako, da se dajo hitro vzeti narazen v takih kosih, kakršne je mogoče spraviti skozi vrata, kadar se je treba seliti; drugače bi morali v takem slučaju razne kose kratkoma prežagati ali pa razbiti.

Orgle po domovih morajo biti seveda urejene tako, da niso preglasne za svoj prostor.

Kadar pridejo kakšni imenitni orgelski umetniki, najsiboj iz Amerike ali Evrope, v Chicago, se navadno ustavijo v Evanstonu. Tam ima svoj razkošni dom Dr. William H. Barnes, notri ima pa tudi prelepe moderne orgle na 28 spremenov. Napravil, ali boljše rečeno, sestavil jih je sam. Mož je premožen in so že predniki bili (Nadaljevanje na 4. strani)

DOGODKI

med Slovenci po Ameriki

Novi grob v Penni

Homer City, Pa. — Tukaj je umrl Ignac Perpar, star 72 let in doma iz vasi Brezovica, fara Mokronog, Dolenjsko. V Ameriko je prišel leta 1910. Bolehal je osem mesecev za rakom v grlu. V starem kraju zapušča ženo, sina in hčer.

Nov grob v Minnesoti

Soudan, Minn. — Te dni je umrla na svojem domu Mrs. J. Snidarsich, stara 73 let. Zapušča moža, s katerim sta lanskega julija praznovala 50-letnico zakonskega življenja, štiri sinove, šest hčera in deset vnukov.

Padel v Italiji

White Valley, Pa. — Družina Primožič je prešla žalostno vest od vojnega departamenta, da je njih sin in brat Philip 22. maja padel v bitki v Italiji. Star je bil 26 let, v armadi od septembra 1941 in zdaj je imel čin poročnika. Doma zapušča mater, dva brata in dve sestri, pri vojakih pa dva brata — enega v Texasu, drugega na Havajskih otokih.

Padel v vojni

Pueblo, Colo. — Družina John F. Star je bila obveščena po vojnem departamentu, da je bil njen sin, nadporočnik John F. Star ml. 28. junija ubit v bombnem poletu nad Evropo. Služil je kot pilot v letalu Thunderbolt in je bil škadronski vođa.

Iz Sheboygana

Sheboygan, Wis. — Družina Joseph Gorenc je prešla obvestilo od vojnega departamenta, da je njih sin Joe pogrešan od prvega dneva invazije Francije. Služil je pri padalcih.

Padel v Franciji

New York, N. Y. — Družina Valentin Kobilca, živeča v Ridgewoodu, L. I., je od vojnega departamenta prejela vest, da je bil njihov sin Valentin ubit 29. junija v akciji v Franciji. Služil je pri padalnih četah in je bil med prvimi, ki so se ob invaziji Francije spustili na tla. Svojim staršem je potem pisal, da je prišel srečno skozi prve boje, nekaj dni potem pa je padel. Star je bil 23 let. Bil je mirnega značaja, priden in staršem je veliko pomagal.

Padel v Franciji

Dunlo, Pa. — Družina Martin Volčjak je bila obveščena po vojnem departamentu, da je padel v Franciji njihov sin Sgt. Karol Volčjak. Star je bil 30 let.

Pismo iz domovine

Noranda, Quebec. — Tukajšnji rojak je prejel od domačih iz okolice Metlike naslednje pismo:

Dragi —! Po dolgem času se ti oglašimo, da smo še živi in zdravi. Jaz in ata sva sama doma. — in — ista bila v internaciji na Rabu. — Na Rabu so umrli Ton Kastelc, (Jurikin), Hanček Moharčič, in Blažev, Jože Simonič doljenji, in še več drugih. Francek Pezdirc je padel. Pri nas je sam strah, da se skrivamo, smo hosi in obleke ne moremo nič kupiti. Velik strah imamo vsaki dan.

Poroka

Cleveland, O. — V soboto 22. julija sta se poročila v cerkvi Marije Vnebovzete Rose Marie Panchur in Harold G. Snibely iz 3513 E. 97. St. Nevesta je hčerka poznane in spoštovane slovenske družine Mr. in Mrs. George Panchur iz 829 E. 143. Street.

Zapadna Slovanska Zveza

DENVER, COLORADO

Našev in imenik glavnih uradnikov

UPRAVNI ODBOR:
 Predsednik: Leo Jurjovec, 1840 W. 22nd Place, Chicago, Ill.
 Podpredsednik in mladinski nadzornik: Geo. J. Miroslavich, 3360 Vine Street, Denver, (16) Colo.
 2. podpredsednik: Frank J. Bradach, 2309 Nicholson St., Lockport, Ill.
 Tajnik: Anthony Jersin, 4676 Washington St., Denver, (16) Colo.
 Blagajnik: Michael P. Horvat, 4417 Penn. St., Denver, (16) Colo.
 Vrhovni zdravnik: Dr. J. F. Snedec, Thatcher Bldg., Pueblo, Colo.

NADZORNI ODBOR:
 Predsednik: Thomas J. Morrissey, 1934 Forest St., Denver, (16) Colo.
 2. nadzornik: Mike Popovich, 1849 Grove St., Denver, (16) Colo.
 3. nadzornik: Anton Rupar, 408 E. Mesa Ave., Pueblo, Colo.

POROTNI ODBOR:
 Predsednik: Joe Blatnik, 2609 E. Evans, Pueblo, Colo.
 2. porotnica: Johanna V. Mervar, 7801 Wade Park Ave., Cleveland, O.
 3. porotnik: Vincent Novak, Box 492, Ely, Minn.
 4. porotnik: Joseph Godac, 16215 Huntmore Ave., Cleveland, Ohio.
 5. porotnik: Candid Grmek, 9537 Ave. M, So. Chicago, Ill.

UZADNO GLASILO:
 "Amerikanski Slovenec", 1949 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Vse denarne nakaznice in vse uradne roči naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem v odrasli oddelek, spremembe zavarovalnice, kakor tudi bolniške nakaznice, naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Z. S. Z. se priporoča vsem Jugoslovanom, kakor tudi članom drugih narodnosti, ki so zmožni angleškega jezika, da se ji priključijo. Kdor želi postati član Zveze, naj se oglasi pri tajniku najbližnjega društva Z. S. Z. Za ustanovitve novih društev zadostuje osem oseb. Glede ustanovitve novih društev pošlje glavni tajnik na zahtevo vsa pojasnila in potrebne listine.

SLOVENC! PRISTOJATE V ZAPAD. SLOVANSKO ZVEZO!

MINUTES

OF THE SEMI-ANNUAL MEETING OF THE SUPREME BOARD OF THE WESTERN SLAVONIC ASSOCIATION

The semi-annual auditing of books, examination of bonds and other valuable documents of The Western Slavonic Association was called to order and took place on July 29, 1944, promptly at 9:00 A. M. at The First National Bank of Denver and the Association's Home Office, respectively.

Those present were: Leo Jurjovec, Supreme President; Anthony Jersin, Supreme Secretary; Michael P. Horvat, Supreme Treasurer; Thomas J. Morrissey, Chairman Supreme Board of Trustees; Mike Popovich, 2nd Trustee; and Geo. J. Miroslavich, Acting Trustee and First Supreme Vice-President.

The completion of auditing and examination was concluded at 1:00 P. M. and the semi-annual meeting was called to order by Supreme President, Leo Jurjovec, at 2:00 P. M.

Upon a motion duly made and seconded the reading of the minutes of the previous meeting was dispensed.

The supreme president then submitted the following report:

Worthy Brothers
Supreme Officers:

We have now concluded the first 6 months of our great "Insure the Family" Campaign, and I am grateful for the progress we have made during this period. I am indeed grateful to the Supreme Officers as well as to the officers and members of the subordinate lodges who worked so diligently and who rendered me such unselfish support and cooperation, especially during the May-June campaign which was dedicated in honor of the 36th Anniversary of the Western Slavonic Association, as well as in honor of our esteemed Supreme Secretary, Bro. Anthony Jersin, whose devotion to our Association for the past 18 years has earned respect and gratitude of every WSA member. The special May-June campaign has brought us additional 219 new members. The record of this enrollment speaks for itself. To each and every lodge who were responsible for this progress, the Western Slavonic Association is deeply indebted, and on behalf of the Association I wish to extend my deepest appreciation and express the hope that they will continue in their efforts in the future.

The success of our special campaign must also be contributed to a great extent to the fact that we have been given some wonderful publicity and encouragement by our Official Organ and the Fraternal Voice, the latter of which has been so ably edited by our 1st Supreme Vice President, Bro. George J. Miroslavich. The combination of the enthusiastic publicity on the one hand coupled with the wonderful cooperation of the Supreme Officers and the subordinate lodges on the other hand,—will, in my opinion, have a direct bearing upon our future progress. It is my profoundest desire and hope that every effort will be given by the entire rank and file of the WSA to increase our publicity to a larger degree. I look forward and expect every Supreme Officer to contribute articles pertaining to the well-being of our Association in our Official Organ and Fraternal Voice. Our editor Bro. George J. Miroslavich, is doing more than his share, it is up to each and everyone of us not to fail him in his sincere effort to create a truly outstanding Official Organ for the good of our Association and its members.

In regards to the financial condition of our great Association, I am most happy to say that our financial success is growing by leaps and bounds. We are very fortunate in having our financial problems guided to our best advantage by experienced and learned trustees. Today, on our 36th Anniversary we are 138.58% solvent, a fact of which each and everyone of us should be proud. We, the members of the Western Slavonic Association should feel gratified that we have such capable men guiding our financial destinies, and we need never fear a financial collapse. On behalf of the Association I want to offer my sincere appreciation to our Supreme Trustees for the grand work they are doing.

In regards to the office of the Supreme Secretary, which is the most important office in our Association, I wish to offer my sincerest congratulations to Bro. Anthony Jersin, for the splendid manner in which he is carrying out the duties of his office. I have repeatedly stated in my previous reports, and I do not mind to repeat it again,

Francoski fantiček bi rad kadil, pa nima kaj. Za par cigaret je dal amerškemu vojaku sveže jajce.

that we are indeed fortunate in having such a man as Brother Anthony Jersin in this office. I feel confident that the members of our Association share the hope with me that he may be able to carry on in that capacity for many years to come.

In conclusion, may I extend my most sincere thanks and appreciation to all the Supreme Officers and the rank and file of our Association who have cooperated with me during the past 6 months. If I can get support and cooperation for the next 6 months from all the Supreme Officers and members who have failed to help me in the past, I feel quite confident that our goal will be achieved at the conclusion of the "Insure the Family" Campaign.

LEST WE FORGET

No war can be won without sacrifices. So far five brother members of our Organization have lost their lives in the present national struggle to preserve freedom of our beloved Country and the freedom and security of each one of us. They are:

Dr. Fred Demetrovich, member of lodge No. 1,
 George Golech, member of lodge No. 4,
 Charles Nolan, member of lodge No. 6,
 David Topolovec, member of lodge No. 14,
 Felix Vogrin, member of lodge No. 31.

The fate of the sixth brother member, John Savorn, member of lodge No. 1, is uncertain; he was reported missing in action; we only hope and pray that he be safe and would return some day to his dear parents whose only child he is.

Five of our young men have sacrificed their lives: Do we ever try to comprehend how enormous such a sacrifice is? These most worthy brother members had just reached the blossoming springtime of their lives. Their childhood and adolescence were only a prelude to the real life they had barely entered or were about to enter. Like other boys and young men of their age they had their plans, their hopes; they wanted to live with all might of their being. Have we ever tried to visualize what they had meant to their mothers and fathers, brothers, sisters, sweethearts or wives? Few people can understand what sorrow suffer those who lose one of their most beloved ones.

These boys and men have sacrificed all they had, their very lives, for the common good of us all. They are our heroes, our martyrs. Their memory is holy to us fellow members. Little we can do for them except pray for their souls and keep their memory alive in our hearts in all reverence. In honor of these men I shall ask you gentlemen to rise now and stand a few moments in silent prayer.

I thank you.
 Leo Jurjovec, Supreme Pres.
 The report of the Supreme President was unanimously adopted se read.
 (To be continued next Tuesday)

Dopisi lokalnih društev

DRUŠTVO SLOGA SLOVENCEV ŠT. 14 ZSZ

Spring Glen, Utah.
 Cenjeni člani in članice:

Tistim, kateri niste bili na zadnji seji, naznanjam, da se bo za naprej vodila naša seja ali mitinga vsako tretjo nedeljo v mesecu ob treh popoldnih, ker je bilo tako enoglasno sklenjeno na zadnji seji. Prosim, da to upoštevate.

Sprejet je bil tudi predlog, da se priredi piknik za mladinski in za odrasli oddelek in sicer na Labor Day.

Prosim članstvo, da se vsi udeležijo seje tretjo nedeljo avgusta meseca, da se pogovorimo zaradi piknika in si izvolimo poseben odbor, ki bo imel na skrbi priprave in delo na pikniku.

Druega ne bom poročal. Kakor drugod, tako tudi pri nas delavskih moči primanjkuje. Naše društvo Sloga Slovencev ima 16 članov v vojaški službi. Želim jim zmago in srečno povrnitev. Bog daj, da bi bilo kmalu konec te vojske.

A. Topolovec, tajnik.

DRUŠTVO SLOVAN ŠT. 3 ZSZ

Pueblo, Colo.
 Bratje in sestre, prosim, udeležite se naše seje, ki se vrši vsako drugo nedeljo v mesecu; prihodnja bo 13. avgusta in bo zelo važna.

Kakor vam je že znano, je zaradi zaposlenosti odstopil iz urada predsednik Joe Mencin. Skoda ga je bilo in ga bomo pogrešali. Njegovo mesto sem prevzela jaz, tako da imate zdaj predsednika v kijklji. Zmeraj delam za društvo, da raste naprej, sedaj ko sem prevzela društveni urad, bom pa še bolj, ker bo to še toliko bolj moja dolžnost. Opominjam tudi ostale uradnike, da vsak nekaj stori v korist našega društva. Vse ostale člane in članice našega društva pa prosim, naj se potrudijo, če jim je količkaj mogoče, da pridobijo vsak po enega člana, posebno še v mladinski oddelek. Naša mladina je steber in podlaga naše skrbne matere Zapadne Slovanske Zveze. Ako zveste za kakega novega člana, ki hoče pristopiti v društvo Slovan, blagovolite me poklicati na telefon 6456-R in jaz ga bom šla vpisat.

Vas pričakujem v obilnem številu in ostajam z lepim pozdravom do vsega članstva

Mary Kogovick, predsednica

DOBRODELNI PIKNIK
 Frederick, Colo.
 Društvo Hrabri Slovani št. 17 ZSZ v Frederick kakor tudi

krajevno društvo SNPJ bosta priredili dobrodelni piknik dne 13. avgusta 1944 na domu Mrs. Marolt v Evanston. Vsi ste povabljeni.
 Mary Danailoff, tajnica.

VABILO NA DVA PIKNIKA

Denver, Colo.
 V nedeljo 27. avgusta se bo vršil piknik na dvorišču Slovenskega Doma, kamor vljudno vabimo vse rojake in rojakinje v Denverju, Lafayette, Louisville, Erie, Frederick in ostalih bližnjih slovenskih naselbinah. Piknik se prične ob eni uri popoldne in odbor podružnice št. 50 SANS kakor tudi št. 21 JPO-SS bo pazil, da bo vsem navzočim izvrstno postreženo, kajti dobiček, ki ga bomo naredili na omenjenem pikniku, je namenjen v korist imenovanih dveh podružnic ter organizacij, in sicer za vozne stroške delegata, ki bo zastopal našo podružnico na prvi konvenciji SANSa dne 2. septembra v Clevelandu, preostanek bo šel pa v blagajno JPO-SS v pomoč naših zasuženih bratov in sester v naši mili stari domovini. Naš potepani narod v Sloveniji si ne more sam pomagati, zato je naša dolžnost, da mu priskočimo na pomoč ter pri washingtonski vladi potom naših zastopnikov zahtevamo ter prosimo, da bo enkrat tudi naš ubogi slovenski narod odrešen od tujih jarmov pod katerimi se je nahajal mnogo vrsto let. Naš slovenski narod, iz katerega smo mi in naši otroci prišli, je dober, ponižen in pošten. Toda žalibog, da mora biti vedno suženj napram sovražnim sosedom, katerim mora hlapečevati in plačevati velikanske davke, da potem sam nima drugega kot nekoliko slabe hrane in slabe obleke. Bratje in sestre, sedaj se bliža ura, ko lahko pomagamo temu dobremu narodu, ako imamo količkaj narodne zavesti ter usmiljenega srca do naših bratov in sester v naši mili Sloveniji. Zato vas ponovno vabim, v imenu milega slovenskega naroda v stari domovini, da se gotovo udeležite tega piknika ter pokažete, da so vaša srca na pravem mestu.

Nadalje vas tudi vabim, v imenu direktorjev Slovenskega Doma, da se udeležite drugega piknika, ki ga bo priredil Dom na istem prostoru, toda samo teden dni pozneje. Ta piknik se bo pa vršil v nedeljo pred Delavskim dnem, in ste tudi vsi povabljeni, ker dobiček od tega piknika je tudi namenjen za dobro narodno stvar, za slovensko naselbino v Denverju. Ker po tej vojni nameravamo sezidati lep Slovenski Dom, kateri bo nam lahko vsem v ponos in edini spomenik, ki ga bomo zapustili našim potomcem potem, ko ne bo nas več med njimi. Torej udeležite se in pripeljite vaše prijatelje na oba piknika, dne 27. avgusta in 3. septembra na dvorišču Slovenskega Doma ob 1 uri popoldne.

Za vašo udeležbo se vam že vnaprej zahvaljujem ter ostajam

Vam udani ter hvaležni
 Anthony Jersin, predsednik.

PRIJAZNO

Gospod sedi v tramvaju in opazuje dečka, ki vztrajno vrta po nosu. Ko naposled izstopi in vidi, da je dečko še zmerom s tem zaposlen, mu reče:

"Kadar prideš na vrh, mi pošlji kakšno razglednico!"

ZSZ ENGLISH SECTION

For The Mutual Benefit of the Members

"The Association is formed and incorporated solely for the mutual benefit of the members and their beneficiaries..." is the opening phrase of Article 2 in the Article of Incorporation of the WSA.

This means for you!

Every member joining is entitled to this consideration of the established membership, and when you join you are expected to give the same consideration to those in those following.

Simmering it all down, you are expected to work for the good and welfare and the successful progress of your organization. First, you must assist and cooperate with the officers you select to carry out certain duties and responsibilities. Second, you must engage in work and activities necessary to assure a strong Association and build its future.

Right now we are sponsoring a "Insure the Family" Campaign in which it is expected all the members will invite others to become one of us thereby adding strength in numbers to our Association. Prizes for the lodges and commissions for the individuals are given to compensate you for your work. More and more new members increases our finances and has a bearing on our solvency which determines our stability. Securing a great many young folks, especially juveniles, adds new blood towards a permanent and secure future.

So, you see, it is important that you attempt to get in as many new men, women and children as possible—enroll an entire family or two this year. Ask all eligible folks to join.

All the new members you obtained since Jan. 1, 1942 and those you get until Jan. 1, 1945 may count as a credit for some worthy juvenile to become a juvenile delegate to the Convention in 1945. Help some eager boy or girl get the required 50 credits.

Let's get together on these important things for your Association. Be a loyal member by paying dues regularly, attend the meetings and otherwise assist in your local lodge work. Help your lodge and the WSA by getting one or more new members real soon. There is work to be done, and you are the one who is expected to help. It's for you and yours, and for your brother and sister members.

Work for the mutual benefit of the members!
 G. J. M.

TWO PICNICS TO WIND UP SEASON

All the Slovene organizations of Denver will sponsor a picnic to raise funds to defray the expenses of a delegate to represent Denver at the First Convention of the Slovene American National Council to be held at Cleveland, Ohio, starting September 2, 1944. Surplus, over needed expenses, will be turned over to the Jugo Slav Relief Committee, Slovene Section, which has been doing wonderful relief work for the unfortunate people in Europe.

This is a worthy cause and merits your support, for we believe you will want Denver to be represented at a session where no doubt post-war plans will be outlined to aid the people of Jugo Slavia. Mr. Anthony Jersin has been selected as delegate with Mr. Steve Mauser as alternate.

This picnic will be held at the Slovenian Gardens, 45th and Washington, Sunday, August 27th.

A week later, Sunday before Labor Day—Sept. 3rd—at the same place the Slovenian Home, Inc., will sponsor a picnic. Both picnics will start about 1 p. m. Your support is solicited.

BOOST OUR JUV. DEPARTMENT

JEZEK UBIL LEVA

Nairobi. — Blizu jezera Tanganjike so domačini globoko v pragozdu našli mrtvega leva. V prsih mu je tičalo pet jezevih bodic; dve med njimi sta se mu bili zarili v srce. Sto korakov dalje so pa našli mrtvega ježa.

Najbrže je lev napadel ježa in v neenakem boju se je jež branil s svojimi bodicami. Vendar je pa mali junak poginil mnogo prej kakor lev.

Podobno zgodbo pripovedujejo domačini tudi o neki črnki, ki jo je lev napadel. Nesrečnica je v obupu skočila levo na hrbet in žival jo je v divjem diru vlekla skozi pragozd. Tedaj je sin prihitel nesrečni materi s sekirjo na pomoč. Z vso močjo je udaril leva z ostrino po glavi, da se je pri prič zgrudil na tla. Toda ko je hotel sin mater dvigniti na noge, mu je mrtva omahnila čez levovo truplo. Umrta je bila od strahu.

ŠIRITE "AM. SLOVENEK"!

Mrs. Grey is on the spot!

ZAMENJAJTE odvišne Električne priprave za Vojne Znamke

Uboga Mrs. Grey! Vsaka ženska, ki doma opravlja hišno delo obenem pa še hodi delat v kako vojno tovarno, potrebuje doma električne priprave, ki prihranijo čas. Posebno likalnik. Toda v vojnem času je likalnike težko dobiti.

Ali bi ne hoteli vi pomagati njej, ali pa kateri drugi gospodinji, s tem da zamenjate svoj odvišni likalnik za Vojne Znamke pri vašem električarju? S tistim likalnikom on lahko osreči katero gospodinjo, ki je uposlena v vojnem delu.

Dal bo znamke tudi za kakršno koli drugo električno pripravo—tudi za potrdje stvari. On jih popravi. ZAMENJAVANJE pospešuje zmago na dvojen način—prodaja Vojne Znamke, pomaga sosedom pri bistvenem delovanju.

Opomba: Commonwealth Edison Company ne kupuje obrabljanih električnih predmetov, rada pa pomaga chicaskim trgovcem v tem patriotičnem zamenjevalnem načrtu.

COMMONWEALTH EDISON COMPANY

Preizkušena ljubezen

Roman. — Iz francoščine prevedla K. N.

"Morda pa danes v gradu ne bodo jedli sadja," se je šalil Moreno, "morda čakam zaman. Oh, ko bi vsaj včeraj pojedli vse sadje! Tega najbrže ne bi bil vesel samo jaz, ampak tudi prodajalec sadja v Rieuvalu."

Zdaj je bilo treba dati sliki samo tisti poslednji nadih plastike in slikovitosti. Zdelo se je, da je imel tokrat mladi slikar dobro roko. Pogled na belo cesto, ki se je izgubljala v daljavi med zlatozrečimi polji, je bil izredno lep. Sinjina neba je bila mehka in zrak trepetajoč, kakor v vročem poznem popoldnevu. Bilo je videti, kakor da mlademu slikarju pač ni drugega mar, kakor da kar najbolje dokonča svoje delo.

XXIV.

Mlademu slikarju je postajalo že dolgčas. Tedaj je pa na cesti, držeči iz gradiča v Rieuvalu, zagledal dve belooblečeni postavi. Srce mu je zajgalo. V eni izmed prihajajočih mladenk je spoznal Orano. Poleg nje je korakalo mlado, nežno dekle. Bilo je videti, da se deklici nekaj vneto razgovarjata.

Morenu bi bilo sicer ljubše, če bi lahko spoznal Oranino mater, toda tisti trenutek pač ni mogel izbirati. Moral je biti zadovoljen, da je lahko spet tako ob blizu videl svojega ženo.

Ves razburjen je nameril fotografski aparat med cvetoče kapucinčke in ga naravnal tako, da je sprožil lahko prav tedaj, ko sta prišli mladenki mimo gostilne.

Ko je zagledal Orano, drobno in ljubko, prav tako nežno in milo, kakor jo je videl tisti prvi dan na Katalonskem trgu, se mu je srce stisnilo v nemi ljubezni. Kakor v hipnozi je sprožil. Hkrati je pa zaslišal glasob, nekoliko trepetajoči glas svoje žene.

Bila je še bolj bleda in drobna kakor tedaj, ko jo je bil poslednjič videl na stezici v parku. Njene sinje oči so otožno zrlle predse; žalostno je dejala svoji spremljevalki:

"Oh, Silvija, hvala Bogu, da si tukaj! Ne veš, kako žalostno in pusto je zdaj pri nas."

"Zakaj?" je živahno vprašala prijateljica.

"Oče je vso zadevo tako tragično zasukal."

Tovarišica je nekaj odgovorila, toda tega Moreno ni mogel več slišati. To, kar je bil slišal, mu je bilo dovolj. Morda bi se celo jezil na Orano, če bi jo bil videl veselo, koketno, razigrano; videč jo tako otožno in potrto, je tudi sam postal slabe volje. Spet je začutil vročo potrebo, da bi smel in mogel varovati svojo ženo pred sovražnim svetom in pred hudobnimi jeziki.

Strmel je za drobno postavo, dokler ni izginila za ovinkom. Sedel je za mizo in skušal dokončati sliko, toda ni se mu posrečilo. Ves čas mu je silil pred očmi nežni Oranin obrazek z očitačimi, otožnimi očmi...

Ves razdvojen in vznemirjen je hitro pospravil slikarsko orodje, plačal svoj zapitek in odšel po drugi poti na železniško postajo.

XXV.

Nista minila dva tedna, že se je mladi Španec tretjič odpeljal v Touraino.

"Bedasto bi bilo, da bi živel tjavdan tako rekoč za hrbot svoje žene, ne da bi jo smel videti, ne da bi smel govoriti z njo. Naj bo, kar hoče, tega mora biti konec. Vedeti hočem, ali moja poroka velja ali ne."

In ko je že vtretjič izstopil na postaji v Rieuvalu, si je trmasto dejal:

"Danes hočem videti, ali sem oženjen, ali nisem. Če sem oženjen, bo odslej moja žena živela z menoj; dovolj bom imel za oba."

Kolikor bliže je prihajal gradiču, toliko tesneje mu je postajalo pri srcu. Ni se bal srečanja z Oraninimi starši, vse bolj tesno mu je postalo ob misli, kako ga bo sprejela Orana sama.

To pot ni sedel na obronek onkraj jarka, napolnjenega z vodo, pa tudi v gostilno ni šel, kjer je bila terasa z živo mejo. S postaje se je napotil hitro in naravnost v grad, kakor da bi ga pričakovali in kakor da bi bila slehernna minuta dragocena.

Šel je naravnost po glavnem drevoredu. Vedel je, da ga lahko opazijo iz mnogih oken, toda to pot ga to ni prav nič motilo. Bil je preblizu svojega cilja in preveč zaverovan vanj, da bi ga še moglo kar koli zadržati ali zmotiti.

Od daleč ga je zvedavo opazoval vrtnar. "Naj se zgodi kar koli, kocka je padla," je modroval sam pri sebi Moreno in vzravnan in ponosno stopal po beli stezi proti gradiču.

* * *

Bilo je sončno jesensko jutro in rosa se je iskrala po umitih tratinah pod velikimi drevesi jacherskega parka.

Orana je počasi stopala po stezici ob potoku, ki je delil vrt na dvoje. Vse je bilo mirno, čeprav je sonce že pridno pilo jutrnjo roso in čeprav je ura v bližnjem zvniku odbila deveto.

Mlada žena je navadno pri takšnih jutrnjih sprehodih premišljevala zmerom samo eno in isto: svojo nenavadno dogodivščino v Španiji. Njene misli so nehote romale k njemu, ki jo je rešil in ki jo je moral potem tako nenadno zapustiti. Za zmerom? Tega zdaj še ni mogla vedeti.

"V Madridu je," si je včasih dejala, opirajoč se na podatke, ki jih je dobila na poslišanstvu. "Bržkone ima kakšne opravke. In vendar bo prišel čas, ko bo prost; ali se tudi tedaj ne bo spomnil name, ali tudi tedaj ne bo prišel pome?"

Ta domneva se ji je zdela verjetna, nikakor pa ne prijetna. Na dnu srca si je želela, da bi spet videla svojega moža, da celo želela si je, da bi se to kmalu zgodilo.

Življenje doma res ni bilo prijetno. Oče je vsak dan koval načrte, kako bi se izmazala iz te nerodne zadeve, samo da bi se mogla poročiti z bogatim Dumoustierjem. Orana se je pa vsak dan bolj odtujevala od svojega mladostnega prijatelja, kajti spomin na daljnega moža — čeprav je bilo že dobro leto, kar ga je spoznala, in čeprav ga je poznala komaj en sam dan — še ni obledel.

"Kakšno neki bo najino srečanje?" se je včasih na tihem spraševala. Bila je pripravljena vse oprostiti, toda okoliščina, da se njen mož tako dolgo ni prav nič zanimal zanjo, jo je spravljal v strah in zadrego.

"Morda so bile pa njegove ljubezenske prisege samo prazne besede," je dvomila v težkih urah. In tedaj se ji je iz prsi nehote utrgal globok vzdih...

"Zakaj se ne bi srečala kakor tovariša?" si je pogosto prigovarjala. "Oba veva, da se ne ljubiva, oba se zavedava, da naju je zvezal gol slučaj. Doslej nisva imela priložnosti, da bi dobro spoznala drug drugega. Morda bi bilo to za najino bodoče sožitje koristno."

Misel, da bi mu morala biti pokorna in ljubeča žena, jo je plašila in odbijala. Še vse prepekoč je bil spomin na tisto prvo in edino noč...

"Kaj neki bi storil, če bi se mu uprla?" je nenadno pomislila. "Morda bi to še podžgalo njegovo poželenje, saj pravijo, da je navadno pri moških tako."

Skušala se je vziveti v miselnost in duševnost svojega moža. Skušala je uganiti, kako bi sama ravnala v njegovi koži in na njegovem mestu.

(Dalje prih.)

AMERIKANSKI HITE PROTI PARIZU; RUSI PRED VRATI SLEZIJE. — DRUGE VESTI

(Nadaljevanje s 1. strani)

oljo središče Drobobč, ki je oddaljeno 27 milj od češke meje. Vzhodno obrežje reke Vistule je vse očiščeno Nemcev na več, kakor 200 milj dolgi fronti. Ruske prednje straže so le še kakih 18 milj od Krakova, ki je zadnja večja trdnjava pred nemško mejo. Krakov je komaj 80 milj od Slezije, kjer se nahajajo bogati nemški premogokopi. Na severu so Rusi že v Prusiji in več mest v Vzhodni Prusiji je pod težkim topniškim ognjem, omenja poročilo.

Zavezniški bombniki so v nedeljo strahovito napadli nemške industrijske kraje v zapadni Nemčiji, v Avstriji in drugih krajih. Do 2800 bombnikov je sodeloval v napadih.

V Pacifiku so Amerikanci napredovali za več milj na otoku Guamu. V Burmi so Angleži vrgli na več krajih Japonce nazaj preko meje med Burmo in Indijo. Osiščene sile zadnje dni doživljajo slabo srečo.

MEŠČANI MESTA RENNES POZDRAVLJAJO AMERIKANCE

Rennes, Francija. — Mesto Rennes v Bretoniji, katerega so Amerikanci osvobodili iz nemških rok zadnji teden je privedilo v soboto jutro izreden sprejem Amerikancem kot osvoboditeljem. Meščani so ovenčali vse glavne ulice, po katerih so korakali ameriški vojaki, iz vseh poslopij so visele francoske in ameriške zastave. Vojaške so poljubljali in ljudje so od veselja jokali. Prvi Amerikane, ki je prišel v Rennes je bil stotnik Lester Ahroon iz Bloomingtona, Ill. Izjavil je: "Se nikoli nisem bil tolikrat poljubljen, kakor danes. Po vseh težavah, ki smo jih doživljali v bojih, je to le zadoščanje."

FRANCOSKI MINISTER UGRABLJEN

Berne, Švica. — Francoski patriotje so ugrabili in odpeljali bivšega francoskega ministra admirala Charlesa Platona, ki je do predkratkem služil v Lavalovem ministertvu. Kam so ga odvedli in kaj nameravajo z njim napraviti še ni znano.

ŠIRITE "AM. SLOVENEK"!

SLOVENSKA RADIO URA V MILWAUKEE!

Edina na osrednjem zapadu, z izključno slovenskim programom v obeh jezikih, se oddaja vsako nedeljo od 8. do 10. ure dopoldne preko WRJN RACINE RADIO POSTAJE (1400 Kc.)

Oddaja je slovenski list "Jugoslovanski Obozr v Milwaukee. — Za uvrstitve godovnih in drugih čestitk, ali družbenih in trgovskih objav pišite najpозnejše do petka zjutraj na: YUGOSLAV (SLOVENIAN) RADIO HOUR, 630 West National Avenue, Milwaukee, 4, Wis. Telefon Mitchell 4373, ali Mitchell 5551.

MARIN KLARICH & SON

GENERAL CONTRACTORS and BUILDERS

Gradbeni podjetniki in gradbeniki

Mi prevzemamo vse vrste dela, gradimo nove stavbe kakor koli obsega. Sprejemamo velika dela kot grajenje večjih poslopij, šol, tovarn, ali kakršnekoli. Obenem sprejemamo tudi manjša dela, kot popravila nje hiš in drugih poslopij. Za nas je vsako delo in naročilo dobrodošlo.

Nasvetje, proračune in načrte dajemo na željo brezplačno.

Cemu plačujete visoke najemnine. Dajte si postaviti lašten dom, lašno hišo, kar napravimo vam mi za zmerno nisko ceno.

Pokličite nas na telefon Calumet 6570 or 6569

MARIN KLARICH & SON

V svojem lastnem uradu
3050-3052 So. Wallace St., Chicago, Illinois

IZ SLOV. NASELBIN

(Nadaljevanje z 2. strani)

premožni. Načeluje velikemu tiskarskemu podjetju v Chicagu, je pa tudi koncertni organist ter organist in pevovodja v eni najimenitnejših cerkva v Evanstonu, zraven vsega tega je pa še orgelski arhitekt in sicer eden najimenitnejših v Ameriki. Njegova obsirna knjiga "The Contemporary American Organ" je v 12 letih doživela že štiri izdaje, med tem ko druge podobne knjige malokdaj doživijo drugo izdajo. Že kot šolski fantiček je čutil izredno privlačnost do orgel in si je sam naredil, ne samo sestavil, svoje prve orgle doma, ko je hodil še v High School. Pozneje je graduiral na Harvard univerzi. Ta človek ve vse podrobnosti za vsako posamezno stvar, kako jo izdeluje katera koli važnejša orgelska izdelovalnica v Ameriki. Tudi je bil v Evropi in je igral ter proučil najbolj važne orgle po Angliji, Franciji in Nemčiji. Svoje sedanje orgle na svojem domu je sestavil iz najboljših izdelkov, kar jih nudi Amerika. Skoraj vsak spremembo je naredila katera druga orgelska družba; isto velja za druge sestavne dele orgel. Kjer se mu je zdelo kaj posebno dobro narejeno, tam si je pa tisto naročil. Sestavljal pa je te od vseh strani dobljene dele v nenavadno blagorlasen, učinkovit in vsestranski instrument popolnoma po svojih idejah. Razumljivo je, da stroški tukaj niso igrali posebne vloge, ker si je brez vsake težave lahko takoj omislil, kar mu je najbolj ugajalo, pa naj stane kolikor hoče.

Ta dva primera naj zadostujeta za doma narejene orgle. Prihodnji se bomo podali na Filipinske otoke.

(Dalje prih.)

DR. J. E. URSICH

ZDRAVNIK

in

KIRURG

Urad:

1901 West Cermak Road
CHICAGO

Telefon Canal 4918

Residenčni tel.: La Grange 3966

1-3 in 7-8 P.M. razen ob sredah

Joseph Conrad:

NA MORJU

Podal sem mu grezilo in spet legel; skušal sem razmišljati o tem in onem — toda samo sesalke so mi bile v mislih. Ko sem prišel na palubo, so bili tovariši še vedno pri tem delu, in pri sesalkah smo se tudi menjali v službi. Ob razsvetljavi svetilk, ki so jo bili prinesli na palubo, da bi prebrali grezilo, sem prebežal z očmi po njihovih trudnih, resnih obrazih. In spet smo črpali polne štiri ure. Črpali smo še dalje vso noč, ves dan, ves teden, straža za stražo. Ladja se je razrahljala ter dobila nevarne razpoke ne sicer tako velike, da nas bi utegnla mahoma potopiti, pač pa dovolj velike, da nas bi mogla uničiti s trapijem pri sesalkah. In medtem ko smo črpali vodo, se nam je ladja kosoma trgala: izginile so oplate, stebri so bili izdrti, vetrilo strto, vrata v kabino vdrta. V vsej ladji ga ni bilo suhega kotička. Kos za kosom jo je izropalo morje. Barka pa je bila za čuda suha, kakor les vžigalice, ko je trdnostala v ladijskem sedlu. Sam sem jo bil pritrtil in nemalo ponosen sem bil na svoje delo, ki je tako dolgo kljubovalo morskim nagajivnosti. In črpali smo dalje. In neurja ni bilo konca. Morje je bilo belo ko peneča se ruja, ko kotel kipečega mleka; oblakom ni bilo konca, — niti za pedenj — niti za deset sekund. Ne neba, ne zvezd, ne sonca, ne vesoljstva ni bilo za nas — ničesar drugega ko mrki oblaki in besneče morje. Črpali smo, straža za stražo, za svoje drago življenje; in zdelo se mi je, da bo to trajalo še mesece, leta, vso večnost, ko da smo nehali živeti in zašli v nekaj morskem pekel. Pozabili smo dan tedna, ime meseca, letnico in celo, da smo bili kedaj na kopnem. Jadra nam je bil odnesel veter, ladja je postrani ležala pod vetrobranom, morje je lilo čezno; in ni nam bilo mar tega. Sukali smo lopatišča in gledali kakor bebci. Toliko, da smo se splazili na palubo, že sem ovijal vrvi okoli tovarišev, sesalk in glavne jarbola, pa smo delali, delali kar naprej v vodi, ki nam je segala do pasu, do vratu, čez glavo. Bilo nam je vseeno. Pozabili smo, kako je človeku, kadar je suh.

In nekeje v meni je govorila misel: Na mojo vero! v tem tiči neka vražja pustolovščina — nekaj takega, o čemer beremo v romanih; in to je moja prva plojba, odkar sem drugi ladijski častnik — in šele dvajset let imam — in vse to prenašam prav tako dobro kakor katerikoli izmed tehle somornarjev in svojim tovarišem sem kos skoz in skoz. Bil sem zadovoljen. Tega doživlja ne bi bil dal za vse na svetu. Doživljal sem trenutke prekipevačega veselja. Kadarkoli se je stari, izropani brod z enim koncem težko pogreznil ter dvignil svoj nasprotni del visoko v zrak, se mi je zazdelo, da je vrgel proti neizprosnim oblakom kakor v kljubovalen klak besede, ki so bile zapisane na njegovi krmi:

"Judea, London. Vzdržati ali umreti!"

O mladost! Tvoja moč, tvoja vera, tvoja domišljavost! Ta čas mi tista ladja ni bila stara ropotajoča telega, ki je za plačo prevažala po svetu kup premožnosti — tista ladja mi je bila znak strmelnosti, potrdira, preizkušnja življenja. Z veseljem, z ljubeznijo, z obžalovanjem mislim nanjo — kakor mislite vi na kakega rajnega, ki ste ga ljubili. Nikoli je ne bom pozabil... Dajte mi steklenico.

Po onem zagonu je bila ladja nekaj časa mirna in tisti predmet, karkoli že je bilo, se mi je spet zadel ob nogo. Topot pa sem ga ujel — bila je ponev. Otopel od napa in ne misleč na ničesar drugega ko na sesalke, nisem mogel sprva uganiti, kaj imam v roki. Nenadoma pa se mi je posvetilo in zaklical sem: "Tovariši, lopa nam je šla po vodi. Pustite to, pojdimo gledat, kaj je s kuharjem."

(Dalje prihodnjič)

PRODAM

4-stanovanjsko zidano hišo. Nahaja se na 2547 So. Harding Ave., za ceno \$10,600;

3-stanovanjsko zidano hišo. Nahaja se na Millard Ave. in 26. cesti, za ceno \$10,000;

3-sobni "cottage", ter zraven velika lota. Nahaja se na Gunderson Ave. v Berwynu, za ceno \$3,950;

4-stanovanjsko hišo po 4 sobe ter lota zraven. Nahaja se na Wesel Ave., za ceno \$5,500;

2-stanovanjsko hišo po 5 in 6 sob, velik "bejzment" ter lota zraven. Nahaja se na So. Maple Ave., za ceno \$7,900. Treba je plačati takoj \$1,000, drugo na obroke.

Imam še več drugih hiš v Lawndale okolici, ter več hiš in bungalov v Cicero in Berwyn. Ako želite hišo v Berwynu, pokličite L. Gradiser, telefon Berwyn 4979-R.

ANTON JORDAN

2417 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Telefon Rockwell 7196

Michael Trinko in Sinovi

PLASTERING and PATCHING CONTRACTORS

Pleskarji in popravilci ometa in sten.

2114 W. 23rd Place, Chicago

Telefon Canal 1090

Kadar imate za oddati kako pleskarsko (plasterers) delo, se vam priporočamo, da daste nam kot Slovincem priliko in da vprašate nas za ceno. Nobene zamere od nas, če daste potem delo tudi drugam. Za pleskarska dela jamčimo.

DR. JOHN J. SMETANA

Pregleduje oči in predpisuje očala. — 23 let izkušnje OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure: vsak dan od 9 zjutraj do 8:30 zvečer.

"Amer. Slovenec" je vez, ki druzi ameriške Slovence od obale do obale.